

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[Claudio Lalano Sodali Svo I. B. Santolius V.]

Santeul, Jean de

[S.l.], 1670

Ad Jac. Ben. Bossuetum Episc. Condom. S. P. Delphini Praeceptorem. In
maledicum latini carminis detractorem. Elegia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13421

A D
 JAC. BEN. BOSSUETUM
 EPISC. CONDOM.
 S. P. DELPHINI
 PRÆCEPTOREM.

In maledicum latini carminis detractorem.

ELEGIA.

Q U I S BOSSUETE furor, quis me novus
 impetit hostis?

Quæ nova in immeritum detonat ira caput?

Scilicet Aufonios semper fortuna Poëtas

Obruet, & versâ deprimet vsque rotâ.

Ecce vides quam dura premat fors vndique Musas,

Durâ forte tamen durior ille fuit.

Ille meum audaci confodit carmine carmen,

Risit & insulsis scripta latina jocis.

Vindictæ indulgens, quos nunquam sensit amicos,

Imbelli senior provocat ense Deos.

Invocat Archilochi rabiem, insanosque furores,
 Afflavit tremulum quis Deus ille senem?
 Non Deus ille fuit : flammam hanc, hos suscitavit
 ignes

Ira, per infulsos mollior ira sales.
 Demens ! qui mites vocat ad certamina Musas,
 Duraque scæmineas poscit in arma manus.
 Illum si calami teneat tam dira cupido,
 (Nam sua sunt doctis prælia docta viris.)
 In miseros vates, tales exerceat iras,
 Et mites Elegos mitis & ipse legat.
 Otia pacis amant scribentes docta camcænæ,
 Quæ mulcent animos, dedecet ira Deas.
 Quid me ergo rabido ore petit, latiosque
 Poëtas,
 Insequitur numeris durior ipse suis.
 Ah ! malè tunc pereant, per me licet, optima
 vatum

Carmina, quis curet talia, nullus erit.
 Romani fuimus, jam ingloria turba, Poetæ;
 Nostraque sub multo pulvere scripta jacent.
 Quin etiam insculpto quæ quondam inscripsimus
 auro,
 Tot tituli, regum tot monumenta ruant.

Quenquam ô ! Palladiæ semper florebitis Artes,
 Vos modo DELPHINUS , quem docuistis , amet.
 Si faveat , Luparam penetrabimus , arma satelles
 Ponet , & ire viâ liberiore dabit.
 Crescent inde Artes , crescet decus inde latinum,
 Et suus Antiquis restituetur honos.
 Jam lituos & plectra , tubas , calamosque paramus,
 Major anhelanti personat ore Deus.
 Et taceam BOSSUETE , tuo dum pendet ab ore
 Quem fingis regno , Regius ille puer?
 Ille meos , quos musa jubet tibi scribere versus ,
 Spero equidem hos versus , teque legente , leget.
 Et nos FERNANDUS , cui Lippia subijcit urnam ,
 Nos , dum sæva tonant vndique bella , legit.
 Barbaries nunquam atque vagæ inconstantia linguæ
 Mutabit nostros , quos legis vsque , modos.
 Et penetrant aulas , penetrant & limina regum
 Carmina , quin manes non subiere semel.
 Unde tot Elysiis nuper mala murmura campis?
 Omnis turbata est , ingemuitque domus.
 Pallidior visa est magni quoque CÆSARIS
 umbra ,
 Et GERMANICUS hinc , DRUSUS & inde
 fugit.

Occulit vultus magnus CATO, vincimur,
inquit;

Romaque Romanos non tulit vna duces.
Scilicet illa recens manes descenderat imos,
Terruerat latios quæ cita fama viros:
Rheni perdomitos gallo sub Principe fluctus
Vulgabat, numeris docte RUÆE tuis.
Illam Vmbræ, manes latij audivere fonantem,
Illic Gallorum non datur ore loqui.

COMMIRI Elysiæ repetebant carmina valles,
Carmina pindaricis æquiparanda modis.
Audierant jam PERERIOS sacra agmina cantus,
Quos dudum Flaccus credidit esse suos.
Nec non ancipitis firmabat pectora turbæ
COSSARTI aufoniis vmbra recepta jugis.
Sed quid ego hæc? latias DELPHINVS. amaverit
Artes,
Protinus aufoniâ perfonet aula tubâ.

